

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1911
[111410]

15. Svensksund, Konungsunds sn, Björkekind's hd.

Pl. V. Fig. 1.

Litteratur: Brev i Top. ark. ifrån kabinettskammarherre Sixten Flach, Svensksund, d. 31 juni 1881.

Runstenen anträffades vid grävning i en nyodling ett stycke nere i jorden och fördes fram till gården, där den står rest i parken.

Ämnet är gråsten, höjden 77 cm, bredden 67 cm. Runornas höjd efter vänstra sidan är 14 cm.

Inskriftens början saknas, i det blott det slutande **r** är bevarat av det första namnet 25 cm nedifrån, varpå **risþi** följer utan nu synligt skiljetecken.

Högra sidans inskrift är **ut buta sinn**, varefter blott en båge finnes, som sannolikt tillhört slingslutet, intet **u**, vilken runa dock säkerligen funnits, så att inskriften slutat som Ög. 21 Ingelstad med **sin nu**, vars **nu** liksom där varit förkortning för **nu[tan]** ack. sing. mask. av adj. isl. *nýtr*, fsv. *nyter* 'brukbar, duktig, hurtig', jfr Ög. 21.

Inskriften är alltså: a) Vänstra sidan: — **r risþi** b) Högra sidan: — **ut buta sin n**

Då namnslutet **-ut**, som att döma av Ög. 13 Konungsund kanske kan antagas hava varit *Anund*, står omedelbart framför **buta bönda**, har inskriften måhända haft den form, att namnet före **risþi** betecknat den avlidnes hustru. Detta namn på **-r** har alltså varit ett kvinnonamn, troligen på *-gærðr*, t. ex. *Ingigærðr*.

Inskriften torde sålunda kunna utfyllas på följande sätt: [*Ingigærðr*](?) *rēsþi* [*stēn þænna æftir Anund bönda sinn n[ýtan]*].

Översättning: Ingegärd (?) reste denna sten efter Anund, sin hurtige make.

1. Ög. 15. Svensksund.